

Are You a "Shevat" or a "Summer"?

How to Tap in to Genuine Spiritual Growth in all the 'Seasons' of our Lives

לקראת חודש שבט תשע"ט - Beth Abraham - January 1 Yarchei Kalla

בית יוסף אורח חיים סי' קל"א סעיף ו' - בשם הרוקח

ד(ב) — כתב הרוקח סי' שי"ב (עמ' קפ"א) בט"ו באב נופלים
במחנות וכן נוהגים לפי שבטלה מגילת מענית ע"כ.
ועכשיו נהגו העולם שלא ליפול על פניהם בו ולא בט"ו לשבט שהוא
ראש השנה לחילנות: וזה לשון שגלי הלקט (עמ' כח) בראש חודש
אין נופלים על פניהם דאיקרי מועד (מענית ז:): ואפילו במגמה שלפניו

ירושלמי ר"ה פרק א הלכה ב (ו):

ר' זעירה רבי אילא רבי לעזר בשם רבי הושעיה - חד אמר כבר יצאו רוב גשמי שנה כולה וכבר רובה
של תקופה מבחוץ, וחרונה אמר עד כאן הן חיינ ממי השנה שעברה מיכן והילך הן חיינ ממי השנה
הבאה

בית יעקב (איזביצא)

המשה עשר בשבט
דגה במחשה עשר בשבט ט"ו ראש השנה לחילנות
(ר"ה ב' א'). זה הלאה השנה איט שדונו בו
כמו בארבעה סדקס העולם נידון (שם ס"ז א'). ורק
שהארש יתחיל להסדיר לו סדר כהנהגה בדעה והשכל. כי
כבר קיבל כח מהצ"ח ביותם החורף. כי אז עיקר קבלת
הכח הכשפת מהצ"ח. דוגמה לילה נגד יום כן החורף
נגד סקן. והנה בחדש הראשון ניסן אז אמוון כסדר

מסילת ישרים ריש פרק ה'

הנה מפסידי המידה הזאת ומרחקיה הם שלשה. האחד הוא הטפול והטרדה העולמית, השני, השחוק והלצון, השלישי
החברה הרעה. ונדבר בהם אחד לאחד. הנה הטפול והטרדה כבר דברנו מהם למעלה, כי בהיות האדם טרוד
בעניני עולמו, הנה מחשבותיו אסורות בזיקי המשא אשר עליהם, ואי אפשר להם לתת לב אל
המעשה.

ריש פרק ז'

חלקי הזריזות שנים, אחד קודם המעשה ואחד אחרי כן.

ארבעה ראשי שנים פרק ראשון ראש השנה יד.

עין משפט
גרי מצוה

ענה א מה פיר מה
שמעך כלל ח ופיה
מכל מרש כלית:

לעני רש"י

דמשלי (צבורים).
בדלילים. בל קטן

רבינו הגאון (הפסק)

הירקות שצריך מים בכל
יום מתעשרין להבא. ור
עקב סבא למחזי רוב
מי אולין. וכל הפירות
הגדלים על חב מים. עב
על מי שצריך אם יורד
עליה נפשים מוציא
לחן. כגון הבטחה וכו'
בה. מתעשרין לשעבר.
אבל הירקות שכן גדלו
על מי מים. שהמים
ככל יום רוב מוציא
אתן מתעשרין (לפניהם
להבא). וצריך פה
לומר הכל הבטחה
והירקות הם מתעשרין
לשעבר. והירקות
המתעשרין להבא. סב
ביתו. ואמר ר אבהו
בבלין הוסיפו וכול
המצרי. פירי בעלין
סריין. כגון שספן וזמם
קודם שהקטפו כדי
להגדיל וישיבם. לר
עקב דאמר כל הפירות
הגדלים על חב מים.
מתעשרין לשעבר ותימי
ישי הגלילי ואמר הגליל
על מי שנה שפורה. הלל
בירוקה דמי. דהמן נבטפת
בשביעית פירי שני בעלים
האריסין וכול הפירות
שמת עליהם פירי ליה למי
רר. מתעשרין לשעבר
ומתעשרין בסביבה סל.
הוא מצוי גרי עקבא.
באחד נכנס רשע והטמ
ליקל רבי בית שמאי.
הלל הגלילי וצריכי בטי
גל. וצוקטא סא
שקא. דאני שרוב
הקופה מבחורין הויל
רצאו רוב נפשי שנה
מתעשרין לשעבר. פיר.
באנן זמן הגמיסין
המתעשרין ומתעין בהם
שירוד פירי במתקן עד
סוף יקטן. במפורש בפרק
מציורי מתעין בבורות
גמיסין הגה אליבא רבי
הלל ואמר בטי בשבת.
צאו מימה גמיסין יג
במתקן ופירי וטב
וטו סבב. הלל ג
הרסיס פהוה שלשה ימים.
סו (בבבט) (משבת)
חדד יתקן. גרי שי
הרסיס של שנה שפורה וכן
רוב ימי שנה שפורה וכן
הרסיס שרוב הקופה שנה
עדיין מבחורין שפורה חצי
שבת ואדר ומקנה מיקון.
לא שפורה בקופה
למיטא שפורה רוב
הקופה של שנה שפורה וכן
היא. אלא מתעשר בר עקב
וע רבן משה בר עקיבא
שליק אחרון באחד
בשבת והגה בו שי
שפורה וכול.

הורה אמינא כרבנן סברא ליה. תימה והא דאמינא כרבנן סביבא ליה
עפי מר' שמשון שזורי דרבנן דפליגי עליה כפי"ד דשביעית
(משנה ט) סביבא ליה דפול המגרי כמר לקיטת ופיי (ו) [כוח] ליה
(שמואל לפרק דר"ש שזורי ואפילו אם תמלא לומר דליכא כבנ
נכרייתא דק"ל פול המגרי כמר

השרשא וליה לכו לכו גרמי מר' מר' לימא
הלכה כרבנן דמתני' דשביעית והוי
ניחא עפי מדר"ש שזורי וי"ל דשמואל
נל לפסוק כר"ש שזורי ככל דברי
אפילו בלאו דדוקן ודוקן ורבנן ושומעין
ולא מעטמיה דעטמיה דר"ש ו משום
לכובר גרמי דש' בילה ושמואל פנר
אין בילה אלא משום דהכל הולך אחר
גמר פרי וקף ע"ג דבהקדמתו רבה
(משנת דף ל:) מימי ההוא דפול
המגרי ולא מימי ההוא דלוחו דדוקן
ופרנן כלל מ"מ נפקא מינה לגבי
ההיא: דה גורן ויקב. אסמכתא
נפלתא דמעשר ירק דרבנן ועיקר
קרא לפסולת גורן ויקב דלעיל ופ'
לענין סוכה א"י משום שביעית
דלוחיתא אונטרין קאמ"ס:

בבבליים הוסיפו. מפרש פירוש'
נפרק שני דשביעית בוללי
קופא ללא ענין ורע:
ופול המצרי שזרעו ירק. דלי
ורעו לרע הא חק נפ' שני
דשביעית (מש"ס) כיוצא בזה דבמר
השרשא ואפי' לא מנע מהם מים וכן
משה פירש בקונטרס דלחית כרבי
יוסי הגלילי אבל אפכא נראה דלחית
כר"ש ולא כרבי יוסי הגלילי דלמר
עלה בירושלמי א"ר מנח מכיון שמנע
מהן מים שלשים יום לפני ר"ה נעשו
כבעל כלומר ילאו מתורת ירקות
הגדלים על כל מים ונעשו כבדה בית
הבעל שמסתפקת נמי בשמים
ומתעשרין לשעבר: **בבבליים** בשבת
פ"ט. מפרש נמי לביה כמו לבי"ש
אלה קמה נקט דלמר זמן מיטתיה של
גשמי שנה ו כחוד בשבת ולמר כר"י
בשבת וכל המעמיס קודם זמן הזה
יעו על גשמי שנה שלפני משפוחה
דלא חיל באלנות כמר תשרי כמו
שליש בחצוה משום דדרשין לעיל

(דף י) פעמים שזביעית ועדיין אסורין משום ערלה:
ונהגו בו שני עישורים.
אם שני עישורים
מתעשרים ללא היה מתוקן
על פיהם של שני עישורים
אם היה מתוקן
על פיהם של שני עישורים
אם היה מתוקן
על פיהם של שני עישורים

אם שני עישורים
מתעשרים ללא היה מתוקן
על פיהם של שני עישורים
אם היה מתוקן
על פיהם של שני עישורים
אם היה מתוקן
על פיהם של שני עישורים

ורביא. הוי תנא דשמואל הלכה כר"ש שזורי ולכל אין בילה והכל
הולך אחר גמר פרי: כרבנן סביבא ליה. ואין מורמין ממנו ואין
לו מקנה למדע וכן שמתעברו אלא א"כ מורמין עליו ממקום אחר
לפי חשבון מחדש על המדש ומיטין על היסן: קשיא דשמואל

וצריכא דאי אשמעינן הלכה כר"ש שזורי
היא משום דקסבר יש בילה קמ"ל לכל
אין בילה ואי אשמעינן לכל אין בילה היא
כרבנן ס"ל קמ"ל הלכה כר"ש שזורי ואי
אשמעינן הני תרתי ה"א קשיא דשמואל
ארשמואל קמ"ל הכל הולך אחר גמר פרי
ואי אשמעינן הכל הולך אחר גמר פרי הוה
אמינא אפילו תבואה חיתים נמי קמ"ל הלכה
כר"ש שמעון שזורי במאי דפליג ולשמעינן
הני תרתי לכל אין בילה למה לי הא
קמ"ל דליין ושמן יש בילה תניא רבי יוסי
הגלילי אומר יבאספך מגרנד ומיקבך מה
גורן ויקב מיוחדין שגדלין על מי שנה
שעברה ומתעשרין לשנה שעברה אף כל
שגדלין על מי שנה שעברה מתעשרין
לשנה שעברה יצאו ירקות שגדלין על מי
שנה הבאה ומתעשרין לשנה הבאה ר"ע
אומר באספך מגרנד ומיקבך מה גורן
ויקב מיוחדין שגדלין על רוב מים ומתעשרין
לשנה שעברה אף כל שגדלין על רוב
מים מתעשרין לשנה שעברה יצאו ירקות
שגדלין על כל מים ומתעשרין לשנה
הבאה מאי בינייהו א"ר אבהו בצללים
הסריסין ופול המצרי איכא בינייהו דחנ"י
יבצלים הסריסין ופול המצרי שמנע מהן
מים שלשים יום לפני ר"ה מתעשרין לשעבר
ומותרין בשביעית ואם לאו אסורין בשביעית
ומתעשרין לשנה הבאה: **בבבליים** בשבת
ר"ה לאלין: מ"מ אמר רבי אלעזר א"ר
אושעיא הואיל ויצאו רוב גשמי שנה
ועדיין רוב תקופה מבחורין מאי קאמר ה"ק
אע"פ שרוב תקופה מבחורין הואיל ויצאו
רוב גשמי שנה ת"ר ימעשה כר"ע שליקט
אחרון באחד בשבת ונתג בו שני עישורין
אחד

השקו שלשים יום לפני ר"ה ולקטן אחר ר"ה וכי הא מתני' דמנן
נמס' דשביעית (פ"ד מ"ט) צללים הקריסין כו' ר"י הגלילי אית ליה הא
מתני' דכיון דמנע (א) מים שלשים יום לפני ר"ה נמלאו גדלין
על מי שנה שפורה ור"ע הרי גדלין על כל מים ומתעשרין
להבא. כפי רומי"ם מפרש אפכא ר"ע אית ליה הא מתני'
שמנע מהן מים שלשים יום לפני ר"ה מתעשר לשעבר ומפרש
עטמיה נפלתא ירושלמי א"ר מנח מכיון שמנע מהן מים שלשים
יום לפני ר"ה נעשו כבעל כלומר זמן חובין למעשר כ"ה (דבא)
אם תמי גשמים ילאו מתורת ירקות הגדלין על כל מים ונכנסו בחצוה שדה הבעל דמתקן כמי גשמים ומתעשרין
לשעבר. דרבן על צללים הקריסין ופול המגרי למנוע מהן מים שאובין פרק אחד לפני לקיטתו כדי להקשותו לסיק מילקום
כחמים משאר ירקות אבל שאר ירקות שאין דרבן נכ אפילו מנע מהן לא ילאו מדין ירק ונטלה דעמו. צללים הקריסין מתקפין
לשנה בשקופה אחת לשלשים יום ויחר לסיק כל השקן בתוך שלשים יום לפני ר"ה נמלאה השקופה זאת מועלת להם
בשביעית לסיק אסורין בשביעית ולענין מעשר נמי הוה להו כגדלין על מי שנה הבאה שעדיין לחלוותה השקפתן קיימת אבל
ירק שזרעו ליגו רצין להקטוהו ממנו ואפילו מנע ממנו שלשים יום לפני ר"ה בעלה דעמו אלא כל אדם ולא נמנו כהן כחמים
חילוק לפי שאין דרבן נכ ומלאת דלא שכיחא היא: ו כחוד בשבת ר"ה לאלין. ואין מורמין מפירות אילן שמנעו פירותיו
קודם לכן על פירות האילן שמנעו לאחר מכן: **פול המצרי** ואלו רוב גשמי שנה. שכבר עבר רוב ימות הגשמים שהוא זמן רביעה
ועדיין רוב תקופה מבחורין כל שכן דכיון דרוב תקופה אצטריך עדיין לא הגיע זמן המנועה ולא היה להם לקטוע ר"ה עד אדר: **שליקט**
אסורין פירות אילן אחרון: שני עישורים. מעשר שני (ב) בשנה שניה ומעשר עני בשנה שלישית שהיה נכנסם לשלישית:

השקו שלשים יום לפני ר"ה ולקטן אחר ר"ה וכי הא מתני' דמנן
נמס' דשביעית (פ"ד מ"ט) צללים הקריסין כו' ר"י הגלילי אית ליה הא
מתני' דכיון דמנע (א) מים שלשים יום לפני ר"ה נמלאו גדלין
על מי שנה שפורה ור"ע הרי גדלין על כל מים ומתעשרין
להבא. כפי רומי"ם מפרש אפכא ר"ע אית ליה הא מתני'
שמנע מהן מים שלשים יום לפני ר"ה מתעשר לשעבר ומפרש
עטמיה נפלתא ירושלמי א"ר מנח מכיון שמנע מהן מים שלשים
יום לפני ר"ה נעשו כבעל כלומר זמן חובין למעשר כ"ה (דבא)
אם תמי גשמים ילאו מתורת ירקות הגדלין על כל מים ונכנסו בחצוה שדה הבעל דמתקן כמי גשמים ומתעשרין
לשעבר. דרבן על צללים הקריסין ופול המגרי למנוע מהן מים שאובין פרק אחד לפני לקיטתו כדי להקשותו לסיק מילקום
כחמים משאר ירקות אבל שאר ירקות שאין דרבן נכ אפילו מנע מהן לא ילאו מדין ירק ונטלה דעמו. צללים הקריסין מתקפין
לשנה בשקופה אחת לשלשים יום ויחר לסיק כל השקן בתוך שלשים יום לפני ר"ה נמלאה השקופה זאת מועלת להם
בשביעית לסיק אסורין בשביעית ולענין מעשר נמי הוה להו כגדלין על מי שנה הבאה שעדיין לחלוותה השקפתן קיימת אבל
ירק שזרעו ליגו רצין להקטוהו ממנו ואפילו מנע ממנו שלשים יום לפני ר"ה בעלה דעמו אלא כל אדם ולא נמנו כהן כחמים
חילוק לפי שאין דרבן נכ ומלאת דלא שכיחא היא: ו כחוד בשבת ר"ה לאלין. ואין מורמין מפירות אילן שמנעו פירותיו
קודם לכן על פירות האילן שמנעו לאחר מכן: **פול המצרי** ואלו רוב גשמי שנה. שכבר עבר רוב ימות הגשמים שהוא זמן רביעה
ועדיין רוב תקופה מבחורין כל שכן דכיון דרוב תקופה אצטריך עדיין לא הגיע זמן המנועה ולא היה להם לקטוע ר"ה עד אדר: **שליקט**
אסורין פירות אילן אחרון: שני עישורים. מעשר שני (ב) בשנה שניה ומעשר עני בשנה שלישית שהיה נכנסם לשלישית:

(א) שביעית פ"ד מ"ט.
ב פירוש ג יעשת טו.
ג ופ"ד שביעית פ"ד מ"ט.
ד ופ"ד שביעית פ"ד מ"ט.
ה ופ"ד שביעית פ"ד מ"ט.
ו ופ"ד שביעית פ"ד מ"ט.
ז ופ"ד שביעית פ"ד מ"ט.
ח ופ"ד שביעית פ"ד מ"ט.
ט ופ"ד שביעית פ"ד מ"ט.
י ופ"ד שביעית פ"ד מ"ט.

תורה אור השלם

1. זה הכתוב הנשקף לך
בשבת ימים באספך
מגרנד ומיקבך.
בדמ"ס טו י

דעות רבי"ה

(א) ר"י ר"ה אית
בכ"ס טו וסין מנע
סוף מ"ט ל' יום טו
אח מתיר ודעת אמת:
(ב) ר"י ר"ה אית
למנע טו יום דמנע
ל"ה (שמואל) טו בא"ר
דשביעית דר"י דצדוק
גורו משום דר"ה רבנן:

מפרש רש"י

שליקט אחרון. כל האילן
קרי אחרון ומתבין לך
באחד בשבת. והנה
שהי הכתוב ללשון
היה (בבב"ט מ"ט) ור"ג
בה שני עישורים ע"י
שהי ילאו והשליקט
נמנע מהן שני עש
לשנים משאר השקן
וע"י והשליקט משאר
השקן ומעשר עני ומתבין
טו

רבינו הגאון

ומצאו לשמואל שלם
שפוחות. א' הילכתא
שפוחות שחור. ב' הכל
הולך אחר גמר פרי. ג' כל
אין בילה חוץ מין ושמן.
דצדוקי. ואי אמר הכל
הולך אחר גמר פרי. ה' הרי
אמינא אפילו תבואה
חיתים כהן גמר פרי.
והיא כהן גמר פרי.
ז' הרי אית אמי הילכתא
כר' שמעון שזורי כרבן
דפולין. והוא פול המצרי
שזרעו לרוב שהשפוחות
היו מירוח כרבנן. ויבוא
בו. ואמר דוד כ' אין
בילה להודיע כי אין
ושמן יש בילה תניא ר'
יוסי הגלילי אומר באספך
מגרנד ומיקבך. מה טעם
ויין מיוחדין שגדלין על
מי שנה שעברה וכן
מתעשרין לשנה שעברה
כול. ויבואהו ה"א לרבי
הכל ירק שזרעו בשנה
קודם לכן על פירות האילן
שמנעו לאחר מכן. ויבוא
ר' אבהו ופירש דשנה
היא שנה שפורה כשה
תבואה ר' יוסי הגלילי
ירק כל הפירות הנצרכין
על מי שנה שפורה וכן
צריך למי שנה הבאה.
מתעשרין לשעבר. כגון
הבטחה וכו'.

לעני רש"י

דמשלי (צבורים).
בדלילים. בל קטן

רבינו הגאון (הפסק)
הירקות שצריך מים בכל
יום מתעשרין להבא. ור
עקב סבא למחזי רוב
מי אולין. וכל הפירות
הגדלים על חב מים. עב
על מי שצריך אם יורד
עליה נפשים מוציא
לחן. כגון הבטחה וכו'
בה. מתעשרין לשעבר.
אבל הירקות שכן גדלו
על מי מים. שהמים
ככל יום רוב מוציא
אתן מתעשרין (לפניהם
להבא). וצריך פה
לומר הכל הבטחה
והירקות הם מתעשרין
לשעבר. והירקות
המתעשרין להבא. סב
ביתו. ואמר ר אבהו
בבלין הוסיפו וכול
המצרי. פירי בעלין
סריין. כגון שספן וזמם
קודם שהקטפו כדי
להגדיל וישיבם. לר
עקב דאמר כל הפירות
הגדלים על חב מים.
מתעשרין לשעבר ותימי
ישי הגלילי ואמר הגליל
על מי שנה שפורה. הלל
בירוקה דמי. דהמן נבטפת
בשביעית פירי שני בעלים
האריסין וכול הפירות
שמת עליהם פירי ליה למי
רר. מתעשרין לשעבר
ומתעשרין בסביבה סל.
הוא מצוי גרי עקבא.
באחד נכנס רשע והטמ
ליקל רבי בית שמאי.
הלל הגלילי וצריכי בטי
גל. וצוקטא סא
שקא. דאני שרוב
הקופה מבחורין הויל
רצאו רוב נפשי שנה
מתעשרין לשעבר. פיר.
באנן זמן הגמיסין
המתעשרין ומתעין בהם
שירוד פירי במתקן עד
סוף יקטן. במפורש בפרק
מציורי מתעין בבורות
גמיסין הגה אליבא רבי
הלל ואמר בטי בשבת.
צאו מימה גמיסין יג
במתקן ופירי וטב
וטו סבב. הלל ג
הרסיס פהוה שלשה ימים.
סו (בבבט) (משבת)
חדד יתקן. גרי שי
הרסיס של שנה שפורה וכן
רוב ימי שנה שפורה וכן
הרסיס שרוב הקופה שנה
עדיין מבחורין שפורה חצי
שבת ואדר ומקנה מיקון.
לא שפורה בקופה
למיטא שפורה רוב
הקופה של שנה שפורה וכן
היא. אלא מתעשר בר עקב
וע רבן משה בר עקיבא
שליק אחרון באחד
בשבת והגה בו שי
שפורה וכול.